

Cuba i Vestindien. På Venus är deremot ekliptikans lutning så stark, att solen under sommaren kommer vertikalt öfver länder som ligga på en högre latitud än Belgien och Holland. Deraf följer, att vid de båda polerna, hvilka turvis utsättas för en nära vertikal och aldrig nedgående sols strålar (och detta med fyra månaders mellantid, emedan planetens år endast utgöres af åtta månader) inga snö- och ismassor kunna hopas. Det finnes ingen tempererad zon på denna planet: den heta och den kalla zonen inkräkta turvis hvarandras områden och herrska skiftevis öfver de trakter som hos oss bildas af de tempererade zonerna. Deraf dessa oupphörliga och våldsamma rörelser i atmosfären, hvilka bekräftas af observationerna, då det visat sig ytterst svårt att få se en skymt af kontinenterna på Venus genom lufthöljet, som hålles i en våldsam rörelse genom de snabba variationerna i solens höjd, i dagarnas längd, i luftströmmarna och fuktighetsgraden, hvilka bestämmas af en sol som lyser dubbelt så starkt som på jorden.

Dygnöt är på Venus 35 minuter kortare än hos oss: eller 23 timmar 21 minuter 7 sekunder långt. Må vi här i förbigående göra den anmärkningen att dygnets längd är nästan lika för de fyra första planeterna i systemet, hvarjemte de äfven äro de fyra minsta i solgruppen, med undantag af asteroiderna. Sålunda är dygnets längd på Mercurius 24 timmar 5 minuter 8 sekunder, på Jorden 23 timmar 56 minuter 4 sekunder och på Mars 24 timmar 39 minuter 21 sekunder. Denna likhet är desto märkvärdigare, som dessa tidsperioder äro längre för de fyra små planeterna, än för Jupiters, Saturni och sannolikt äfven för Urani och Neptuni gigantiska världar, hvilkas dagliga rotation försiggår på endast tio timmar. Men detta är ej det enda slägtband som förenar jorden med de närgränsande planeterna; Venus har, såsom vi sett, samma storlek som vårt klot och nästan lika massa; hon är dessutom omgifven af en atmosfär, minst lika